

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XVI

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XVI

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XVI

a. Na verloop van tien jaar

Enoch wandelde met God en God wandelde met Noach, oftewel naar volgorde van de woorden ging God bij Enoch voorop en liep Noach bij Noach voorop (=> 6e hfdst). Enoch wachtte op de aanwijzingen Gods alvorens te handelen en Noach handelde met in het achterhoofd dat God hem nog wel zou volgen. Ook de goedwillend gelovige loopt vaak meer wel dan niet als Noach voorop en de aartsvaderen en aartsmoederen deden niet anders. En zo "vond Sarai het tijd dat er wat gebeurde" en gaf zij haar slavin aan Abram om nageslacht te verwekken. Lichamelijk namelijk en daarmee materieel gezien stonden zij en haar man op het punt van verwelken en zo was overeenkomstig het getal van het uiterste der materie = 12 (=> 6e hfdst):

(Gen 16:3): מקץ עשר שנים **1200**
aan het einde van tien jaren

- het volgens haar "nu of nooit meer een kind krijgen":

(Gen 16:3): ותקח שרי אשת אברם **1968 = 48 x 41 (4 x 12 x 41)**
en nam Sarai de vrouw van Abram

- wereldse denkwijze = 4 x het uiterste van de materie = 12 x het moederschap (אם) = 41

Abram stemde daarmee in en zo bewezen beiden in geestelijk opzicht nog niet aan de vervulling van belofte toe te zijn. Want het ging niet om een gewoon nageslacht en daarmee om een vermenigvuldigen in de zin van telen:

(Gen 16:3): ותקח שרי **1024 = 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2**
en nam Sarai

- maar om een nageslacht van geestelijke kwaliteit. Zulk een nageslacht kan alleen naar de scheppingsgedachten Gods uit het één worden van man en vrouw in liefde voortkomen (=> 20e hfdst), als God als steeds niet zomaar liet wachten. Want Abram en Sarai hadden tijd nodig om de voor vervulling van belofte noodzakelijke vaardigheden te verwerven, waar krachtens het zelf willen realiseren van de belofte aan hun verkeren "in het land Kanaän" het verkeren in het huis Gods *Bethel* en daarmee de heiliging van de sabbatsdag = 7 nog ontbrak:

(Gen 16:3): מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען **2658 = 6 x 443**
aan het einde van tien jaar van het verblijven van Abram in het land Kanaän

בית אל **443**
Bethel (huis Gods)

(Gen 16:3): לשבת אברם בארץ כנען **1458 = 6 x 243**
van verblijven van Abram
in het land Kanaän

אברם **243**
Abram

Zelfs maakte Bethel nog steeds de helft van "het verblijven van Abram in het land Kanaän" = 6 x 443:

(Gen 16:3): מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען **2658 = 6 x 443**
aan het einde van tien jaar van het verblijven van Abram in het land Kanaän

(Gen 12:8): בית אל מים ודעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה **1329 = 3 x 443**
Bethel ten westen en ha'Ai ten oosten en hij bouwde
daar een altaar voor Jahwe

- en de "puinhoop ha'Ai" de andere helft uit (= > 12e hfdst). Zo vertaalt voor wat dat laatste betreft Sarai haar ongelijk in het ongelijk van haar man "met Jahwe aan haar zijde" (Gen 16:5):

en zal rechten Jahwe tussen mij (Sarai) en tussen jou (Abram)

וביניך	- en tussen jou	98	
ביני	- tussen mij	72	
		26	- Jahwe = 26 tussen hen in

- wanneer de "eigen vervulling van belofte" dreigt te ontsporen. Echter maakte zij in de eerste plaats er een puinhoop van:

(Gen 16:5):	ישפט יהוה ביני וביניך en zal rechten Jahwe tussen mij en tussen jou	595	= 7 x 85	
(Gen 16:5):	שרי - Sarai	510	= 6 x 85	
	העי - ha'Ai	85	= 1 x 85	- ha'Ai = de puinhoop
		7 x 85		- 7 x ha'Ai = 7 x een puinhoop

Sarai's krenking				
Sarai ervoer de vernedering door Hagar als terechtwijzing Gods aan haar adres:				
(Gen 16:5):	חמסי mijn krenking (geweld aangedaan zijn)		118	
(Gen 16:5):	חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה mijn krenking (ook) op jou. Ik gaf mijn maagd aan jouw boesem en zij zag dat zij zwanger was en ik werd gering in haar ogen		31 x 118	- God (אל) = 31 x Sarais onrecht = 118
Maar Abram had met haar voorstel ingestemd en had derhalve als tweede partij "een puinhoop van de sabbatsdag gemaakt":				
(Gen 16:5):	ישפט יהוה ביני וביניך zal rechten Jahwe tussen mij en tussen jou		7 x 85	
(Gen 16:5):	ביני וביניך tussen mij en tussen jou		2 x 85	
	העי - ha'Ai = de puinhoop		1 x 85	
(Gen 16:3):	שרי אשת אברם Sarai de vrouw van Abram (gaf Hagar aan haar man ...)		2 x 727	- maar Abram stemde in = 2
(Gen 16:5):	ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה en sprak Sarai tot Abram: mijn krenking op jou. Ik gaf mijn maagd aan jouw boesem en zij zag dat zij zwan- ger was en ik werd gering in haar ogen		7 x 727	
Chamas (חמס) betekent geweld en hier "geweld aangedaan zijn" = krenking en volgens Sarai zou die krenking haar man moeten treffen				

En verder "deed niet zij zo goed" en "deed haar dienstmaagd zo slecht" maar ontbrak het "gezalfd zijn" *masjach* aan haar handelen:

(Gen 16:5):	אנכי נתתי שפחתי בחיקך ik gaf mijn maagd aan jouw boesem	1879	- ik deed zo goed
(Gen 16:5):	ותרא כי הרתה ואקל בעיניה en zij zag dat zij zwanger was en ik werd gering in haar ogen	1531	- zij deed zo slecht
		348	- het zalven masjach (מסח)

Overeenkomstig de getalwaarden was de houding van Hagar = 1531 het gevolg van haar handelen zonder de zalving *masjach* = 1859 - 348 = 1531 en in verband met dat ontbreken valt ook de volgorde van "tussen mij" en "tussen jou" op.

Uiteraard had ook Abram verkeerd gehandeld. Want in dit geval had hij evenals Eva naar de verkeerde geluisterd en schoof Sarai schuld af naar de wijze van Adam. Zinloos is echter om schuld af te schuiven op hem naar wie men geluisterd heeft. Want het negeren van de stem Gods van het geweten op wiens instigatie ook getuigt van het eigen gebrek aan geestelijke rijpheid en daaraan zal men werken en het beoordelen van derden aan God overlaten. Want ook zonder verdere schuld toeschuiven had Abrams niet raadplegen van de stem Gods:

(Gen 16:2):	ותאמר שרי אל אברם en sprak Sarai tot Abram	1431	
(Gen 16:2):	וישמע אברם לקול שרי en luisterde Abram naar de stem van Sarai	1345	-
	אלהים - de Eeuwige	86	

- de Eeuwige ontbrak aan Abrams besluitvorming

- ook voor hem zijn gevolgen. En deze waren dat voorlopig Abram ver het niveau van de latere Abraham verwijderd zou blijven:

(Gen 16:5):	חמסי עליך mijn onrecht op jou	248	
	אברהם Abraham	248	

Verder zal ook voor hem er weinig blijdschap in huis geweest zijn, als opnieuw vanuit eigen inzichten zij daaraan wat wilden doen door Hagar weg te sturen. Het schuld afschuiven leidt tot herhalen van fouten en zo luisterde wederom Sarai naar Abram en luisterde Abram niet naar de stem Gods:

(Gen 16:6):	ויאמר אברם אל שרי en sprak Abram tot Sarai (jouw maagd, doe wat goed is in je ogen)	1041	
(Gen 16:6):	ותענה שרי en deemoedigde haar Sarai	1041	

b. De fout van Hagar

Hagar beging niet in aanzet maar wel bij volharding (=> 25e hfdst) de grootste fout en wel die welke tot op de dag van vandaag het overgrote deel van de niet joodse religieuze wereld kenmerkt. Die fout bestaat uit het idee dat God zijn belofte aan Abraham en diens nakomelingen = het volk Israël op de aanhangers van het eigen geloof heeft doen overgaan. Veel christenen en moslims wanen zich "voor Israël in de plaats gekomen" en baseren die mening niet op de juistheid van leer:

ook al denken de meeste christenen en moslims van wel. Leerstellingen echter zijn alleen door een objectief verstandelijke vergelijk *met de werkelijkheid = de waarheid* verifieerbaar ("HgP"), waarbij ook en met name de religieuze grondstellingen niet buiten beschouwing zullen blijven

- maar op hoofdzakelijk de omvang van hun wereldwijde grote aanhang. En precies zo concludeerde Hagar op grond van haar direkte zwangerschap:

na 10 jaar van verblijf in Kanaän gaf Sarai haar slavin Hagar Abram tot vrouw en Abram was 75 jaar als hij naar Kanaän ging (Gen 12:4). Abram was 86 jaar bij Isjmaëls geboorte (Gen 15:16) en dus werd Hagar *meteen* zwanger

- en de onvruchtbaarheid van Sarai dat "zij voor God wel de juiste gelovige moest zijn":

(Gen 16:4):	ותהר en zij werd zwanger	611	}	- Hagars "juiste denkwijze"
	תורה - thora, de leer Gods	611		

Snelle zwangerschap en grote aantallen van aanhangers echter zeggen niets over het juist of onjuist zijn van een leer, als dan ook miljarden van moslims tegenover miljarden van christenen van niet gering afwijkende opvattingen staan. Lang waande zelfs de gehele mensheid de aarde middelpunt van het heelal te zijn en de werkelijkheid heeft zich er niet aan aangepast. Geen meerderheden verheffen een leer tot waarheid = werkelijkheid en geen snelle zwangerschap bevestigt een leefwijze als juister dan die van anderen te zijn. Uiteraard dacht Hagar niet aan de thora en zelfs niet aan een leer, maar de getalwaarden geven het idee van Hagar en van veel gelovigen met haar tot op de dag van vandaag weer van "op de juiste wijze te geloven en te leven en daarom zo vruchtbaar en zo talrijk te zijn". Uiteraard maakte Hagar ook niet de volgende optelsom:

אברם - Abram	243	
הגר - Hagar	208	
	_____ +	
ישמעאל - Isjmaël	451	

- maar geven de getalwaarden Hagars idee weer van in de plaats van Sarai als vrouw van Abram gekomen te zijn. En zij geven weer dat bij Sarais en Abrams vasthouden aan Isjmaël als erfgenaam van de belofte Hagar ook werkelijk in de plaats van Sarai gekomen zou zijn:

(Gen 16:4):	הרתה zij was zwanger	610
(Gen 16:4):	גברתה haar meesteres	610

Hagars "snelle promotie tot boven haar meesteres":

(Gen 16:3):

את הגר (en nam Sarai) Hagar	609
--------------------------------	------------

(Gen 16:4):

גברתה haar meesteres	610
-------------------------	------------

(Gen 16:4):

ותהר en zij (Hagar) werd zwanger	611
--	------------

- geeft de op weinig of niets gebaseerde superioriteitsgevoelens van veel christen en moslims t.a.v. het joods-Israëlitische volk weer

Want die door God bevolen naam (Gen 16:11) geeft vooral de ontoereikendheid van Hagar en haar zoon weer om tot de volledigheid van het godsvolk is 12 stammen en niet 11 stammen te kunnen komen (=> onder):

ישמעאל - Isjmaël 451 = 11 x 41 - **11x het moederschap (אם) = 41**

De door God verordende naam *Isjmaël* geeft het produkt van haar en *de nog onrijpe Abram* en niet het produkt van haar en *de aangerijpte Abraham* weer.

Op haar vlucht spreekt dan ook een "boodschapper Gods" (=> 18e hfdst) Hagar op haar superioriteitsgevoelens aan, beginnende met de aanspraak "Hagar dienstmaagd van Sarai" (Gen 16:8). Vervolgens vraagt hij haar "waar ze vandaan komt en waar ze naar toe gaat" = "wat zijn jouw plannen tot dusver en wil je daarin voort blijven gaan", waar haar zwangerschap een dubbele mogelijkheid inhoudt:

(Gen 16:4):	ותרא כי הרתה en zij zag dat zij zwanger was	1247	- zoals Hagar het zag
(Gen 16:5):	ותרא כי הרתה en zij zag dat zij zwanger was	1247	- zoals Sarai het zag
		<hr/>	
		2494	
(Gen 16:8):	הגר שפחת שרי Hagar, dienstmaagd van Sarai	1506	
(Gen 16:8):	אי מזה באת ואנה תלכי van waar kom je en waar ga je heen	988	
		<hr/>	
		2494	

Zijn vraag luidt aldus of zij wil blijven heersen middels haar zwangerschap zoals zij het zag als de ene mogelijkheid = 1247 of dat zij wil dienen met haar zwangerschap zoals Sarai het zag als de andere mogelijkheid = 1247. Tot dan meende zij op grond van haar zwangerschap en Sarais onvruchtbaarheid terecht een dominante houding aangenomen te hebben en vanwege die superieure zwangerschap onrechtvaardig behandeld te zijn:

(Gen 16:4):	הרתה zij was zwanger	610	
(Gen 16:8):	ברחת vluchtend (ben ik)	610	(10 x 61)

En zij meende daarom nu met recht "op weg te zijn om een vijand te worden":

(Gen 16:8):	ברחת vluchtend (ben ik)	610	(10 x 61)	} אי = ik (1e pers) = 61 =>
(Gen 16:7):	בדרך שור op de weg naar Sjur	732	(12 x 61)	

שרה - Sara **505**
 שור - Sjur = vijand **506**
- plannen om de Sarai van de belofte = Sara (שרה) = 505 te overtroeven = 506

steeds wordt volkeren en dynastieën en hun geestesstromingen in notedop samengevat

Echter weet de boodschapper beter en zo spreekt hij haar niet alleen aan als "Hagar dienstmaagd van Sarai" maar ligt in zijn vraag het antwoord besloten:

(Gen 16:8):	אי מזה באת vanwaar kom je	466	
			- de boom van goed en kwaad (עץ הדעת טוב ורע) = 2 x 466

Overeenkomstig de "berispende ondertoon" = de getalwaarde 466 is haar "goed zijn" de "quasi goede helft" van de boom van goed en kwaad en is daarmee het zichzelf voor goed achten van werelds denkende mensen. Want als gezegd is Hagar's fout die van veel gelovigen tot op de dag van vandaag om op grond van alleen materiële uiterlijkheden als vruchtbaarheid en aantallen van aanhangers zichzelf voor "de goeden" en Sara en haar nageslacht voor "de slechten" te houden. Met Hagar bevinden zulke "goede gelovigen" zich halverwege Bered en Kadesj:

(Gen 16:14):	בין קדש tussen Kadesj (= "heiligdom")	466	- de boom van goed en kwaad = 2 x 466
--------------	--	-----	--

- als dat soort van "tussen kadesj" = *halve kadesj* = "half heilig zijn" = 466 = de ene helft van "de boom van goed en kwaad" = 932 de ogen voor de andere helft *bered* doet sluiten:

(Gen 16:14):	קדש	- Kadesj	= heiligdom	404
	ברד	- Bered	= hagel	206

(Gen 16:4):	הרתה			610
	zij (Hagar) was zwanger			

Want als gevolg van die verkeerde benadering worden zo vaak door God aangewezenen voor gering aangezien zo niet slecht behandeld en zweven steeds veel gelovigen als Hagar tussen het *heilig zijn* en het *tot een der plagen van Egypte* worden:

(Ex 9:22): ברד - Bered = hagel - één van de tien plagen

(Gen 16:14) daarom wordt genoemd de bron de bron Lahai-Roi - zie: **tussen Kadesj en tussen Bered** (is hij)

Niet van "goed zijn" maar van verblindings is in dit geval sprake, waar "tussen Kadesj en tussen Bered" overeenkomstig de tussenwaarde 305 tussen het heiligdom Kadesj = 404 en de hagel Bered = 206 zich de *voorhuid* = 305 bevindt:

קדש	- Kadesj	404 (- 99)	} 305
ברד	- Bered	206 (+ 99)	
ערלה	- voorhuid		305

Overeenkomstig de symboliek van het "onbesneden zijn" (=> 17e hfdst) staat tussen God en de mens het vlees van alleen het zien met ogen wanneer men zich tussen Kadesj en Bered bevindt. Men woont dan niet in het heiligdom Gods *Kadesj* maar tussen deze en de hagel *Bered* als één der tien plagen van de wereld Egypte. Met andere thorawoorden bevindt men zich tussen de berg van de zegen en de berg van de vloek (Deut 11:30):

zijn zij niet aan de andere zijde van de Jordaan ... tegenover hag'Gilgal (de ene berg), naast de eiken van Moreh (de andere berg)?

(Deut 11:30):	אצל אלונים מרה	463	} tussenwaarde voorhuid (ערלה) = 305
	naast de eiken van Moreh		
(Deut 11:30):	מול הגלגל	147	
	tegenover hag'Gilgal		

- en is men zoals Hagar op weg naar de vloek Sjur = vijand (=> boven). Want tussen hen ontnemt de voorhuid van het eigen slechts materiële bestaan het zicht op de zegen terwijl de vloek gelijk is aan de materie zonder waarden (=> 3e hfdst). Toewijding en overgave reiken voorbij het alleen materiële en zijn eerst het goede:

uiterste van de materie	12	(=> 6e hfdst)
liefde (אהבה)	13	

Zij eerst doen tot het godsvolk behoren en maken zo de niet anderszins te overbruggen afstand tussen zegen en vloek uit. Eerst zonder ook "de berg van de vloek" = gelijk aan de plaats Bered = "hagel" wordt men "door de engel des doods overgeslagen":

(Deut 11:29):	גרזים - Gereziem = berg van de zegen	260	- Jahwe (יהוה) = 26
	עיבל - Ebal = berg van de vloek	112	- Jahwe Elohiem (יהוה אלהים) = 112
(Ex 12:48):	פסח - Pesach = "overslaan"	148	

alleen het godsvolk werd door de engel des doods "overgeslagen"

Aldus vervolgens houdt de boodschapper Hagar voor "om zich te deemoedigen onder de handen van Sarai" (Gen 16:9). Niet zal zij zichzelf vernederen, maar van haar ivoren toren van zich toegeëigende uitverkorenheid zal zij afdalen en haar juiste plaats weer innemen. Haar dienende rol zal zij weer opnemen in plaats van haar meesteres en werkelijke draagster van de belofte te verachten. Door terug te keren naar de natuurlijke trede op de ladder van belang zou Hagar weer funktioneren naar de scheppingsorde Gods, waar in het "komen van" = 3 en "teruggaan naar" = 4 de scheppingsorde van de drie en vier scheppingsdagen terugkeert (=> 1e hfdst):

(Gen 16:8):	שפחת שרי אי מזה באת dienstmaagd van Sarai, vanwaar kom je	1764	= 3 x 588
(Gen 16:9):	שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה keer terug naar je meesteres en deemoedig je onder haar handen	2352	= 4 x 588
		4116	= 7 x 588

De getalwaarde verwijst naar het kleine licht en het grote licht van de 4e scheppingsdag welke **beiden de grote lichten zijn** (Gen 1:16+17):

ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים [17] ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ en maakte de Eeuwige **de twee grote lichten**, *het grote licht* om te beheersen de dag en *het kleine licht* om te beheersen de nacht en de sterren [17] En zette hen de Eeuwige aan het firmament van de hemelen om licht te geven op de aarde

$$8232 = 2 \times 4116$$

Beide lichten zijn even belangrijk en daarom bedraagt de getalwaarde van Hagars terugkeren van het weggaan = een wederom dienende rol = 4116 de helft van de waarde van de tekst van het grote en het kleine licht = $8232 : 2 = 4116$. Het teruggrijpen van deze versdelen op het grote en het kleine licht onderstreept het belang van de tekst. Want niet alleen Hagar was het kleine en niet het grote licht en zou eerst in die dienende rol weer even belangrijk zijn. Ook de talloze aanhangers van de dochterreligies van het jodendom zijn kleine lichten en worden eerst bij kennen van hun plaats mede tot grote en even belangrijke lichten.

Hagar heeft op het spreken van de boodschapper Gods haar fout ingezien en waarvan niet op de eerste plaats haar teruggaan naar Sarai getuigt. Want waar dat nog zonder innerlijke overtuiging geschied kan zijn, getuigt eerder haar uitspraak (Gen 16:13):

soms ook tot hier zag ik naar de mij ziende?

Een kind maakt één derde van de gemeenschap man-vrouw-kind uit. Aldus geven de volgende getalwaardes:

(Gen 16:8):	הגר שפחת שרי (de boodschapper): Hagar dienstmaagd van Sarai	3 x 502
(Gen 16:11):	וילדת בן (de boodschapper): en je zult een zoon krijgen	1 x 502

- weer dat *als dienstmaagd van Sarai* en niet als draagster van de belofte zij een kind zou krijgen.

- van het gewonnen inzicht. Die uitspraak in wat leesbaardere vorm:

zag ik soms tot nu toe om naar degene welke naar mij omzag?

- betekent dat als zovele christenen en moslims zij tot dan toe *haar eigen God* en *niet de Almachtige in zijn werkelijkheid* voor ogen gehad had. Alle eigen goden en dogmatische godsbeelden spreken niet en de laatste had wel tot haar gesproken. Eerst op het spreken van de enig reële God van het "land van belofte":

(Gen 16:9): ותקרא שם יהוה הדבר אליה 1330 = **7 x 190**
 en zij noemde de naam van Jahwe
 de sprekende tot haar: ...
 כנען - Kanaän **190**

- was iets van werkelijk godsbesef tot haar doorgedrongen. Hagar en later ook haar zoon Isjmaël waren rechtvaardige mensen (=> onder), ook al zouden zij later weer in dezelfde fout vervallen (=> 25e hfdst). Op gelijke wijze bevinden zich vele oprechte gelovigen onder de aanhangers van de dochterreligies van het jodendom, maar wat niet wil zeggen dat zij de plaats van het godsvolk hebben ingenomen.

Overeenkomstig het eerste vers zonder de beginnende waw (ו) = "en" heeft ook Sarai aanvankelijk "niet de zon in het water kunnen zien schijnen":

(Gen 16:1): שרי אשת אברם לא ילדה לו 1570
 Sarai de vrouw van Abram niet baarde zij hem
 (Gen 16:15): ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם 3140 = **2 x 1570**
 שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל
 en **baarde Hagar** Abram een zoon en noemde
 Abram de naam van zijn zoon, **welke baarde**
Hagar, Isjmaël **- Hagar 2x benadrukt**

c. Het jodendom en haar dochterreligies

Dat niet-Israëlieten niet de plaats van Israël in kunnen nemen wil derhalve niets over de geestelijke kwaliteiten van ook niet-Israëlieten zeggen. Sarai en Abram echter waren er min of meer van uitgegaan dat "een egyptische slavine":

het land Egypte staat in de thora symbool voor het wereldse doen en denken

- niet iemand van geestelijke aanleg kon zijn. Aldus was Sarai op het idee gekomen dat een slechts materieel ingesteld mens voor alleen het materiële deel van de belofte Gods zou zijn in te zetten:

(Gen 16:1): הגר Hagar, het vreemde, de "buitenstaander zijnde" (part. van גור)

Overeenkomstig Hagars uitspraak:

(Gen 16:13): הגם הלם ראיתי אחרי ראי 1174
 soms ook tot nu toe zag ik naar
 de naar mij omziende?

- echter is niemand de weg tot inzicht voorbehouden:

(Gen 16:1): ולה שפחה מצרית 1174
 en aan haar (Sarai had) een slavine
 een egyptische

En zo sluit zelfs de thora iedere twijfel uit of wel de hand Gods over Hagar en later ook Isjmaël was:

- (Gen 16:1): ושמה הגר
en haar naam Hagar **559 = 13 x 43**
- (Gen 16:10): הרבה ארבה את זרעך
ik wil vermeerderen zeer je zaad **1118 = 2 x 559**
= 13 x 86 - Elohiem = 86
= 43 x 26 - Jahwe = 26

- als vermeerdering van Hagar en niet van Sarai verbindt de Eeuwige zijn initiaal = 26 en 86 met ook haar nazaad

- (Gen 16:4): ויבא אל הגר
en hij (Abram) ging tot haar in **258 = 3 x 86 - Elohiem = 86**
- man en vrouw plus het verwekte = 3 x het goddelijke Elohiem = 86
- (Gen 16:13): ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה
אל ראי **1978 = 23 x 86 - Elohiem = 86**
en zij noemde de naam van Jahwe de
sprekende tot haar jij de God mij ziende

Ook in Hagars benoeming van de bron op weg naar Sjur = *Lahai Roi* = "de tot leven mij ziende" is de "handtekening Gods" weer te vinden:

- (Gen 16:7): על עין המים במדבר על
העין בדרך שור **1540 = 20 x 77**
bij een bron van water in de woestijn,
bij de bron aan de weg naar Sjur
- (Gen 16:14): באר לחי ראי
bron Lahai Roi **462 = 6 x 77**

$$2002 = 26 \times 77$$

- Jahwe (יהוה) = 26 x de sabbat der sabbatten = 77

En zo ook was Abrams leeftijd bij Isjmaëls geboorte **86** jaar en de Eeuwige (אלהים) = 86. Hagar had zichzelf overschat en Abram en Sarai hadden haar onderschat en hadden aldus ook verkeerd op het verkeerde gereageerd:

- (Gen 16:4): ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה
en zij zag dat zij zwanger was en was
gering haar meesteres in haar ogen **2540**
- de verkeerde daad
- (Gen 16:5-6): ישפט יהוה ביני וביניך [6] ויאמר
אברם אל שרי הנה שפחתך בידך **2540 = 10 x 254**
moge rechten Jahwe tussen mij en tussen
jou [6] En sprak Abram tot Sarai: zie jouw
dienstmaagd in jouw hand **- de verkeerde reactie**

Sarai had haar afkeuring op Abram en Abram hun beider afkeuring op Hagar doorgeschoven en weliswaar ging de boodschapper Gods een eind in hun afkeuring mee = 9 x 254, maar niet ten laatste toe = 10 x 254:

- (Gen 16:8): שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי
dienstmaagd van Sarai: vanwaar kom je
en waarheen ga je (= > boven) **2286 = 9 x 254**

Anders dan Abram en Sarai namelijk gaf hij de verdrevene een kans door haar op haar fouten aan te spreken en zij bleek er gevoelig voor te zijn. God kent ook waar de mens miskent en schept alsnog ruimte tot herstel. Echter heeft miskenting en ook die door rechtvaardige mensen vaak langdurige zo niet eeuwenlang voortdurende gevolgen, als overeenkomstig de getalwaardes de fouten ten aanzien van zijn moeder de levensinstelling van Isjmaël bepaald hebben:

(Gen 16:11): עניך **150**
jouw (Hagars) ellende

(Gen 16:12): ידו בכל ויד כל בו **150**
zijn (Isjmaëls) hand tegen allen
en de hand van allen tegen hem

Het zestiende hoofdstuk van de thora is met name een weergave van de latere verhoudingen tussen het jodendom en zijn dochterreligies. Christenen en moslims zullen zich niet in de plaats van Israël gesteld wanen en joden en israëlieten zullen gelovige christenen en moslims niet geringschatten. Want andere leerstellingen kunnen de mens niet welgevalliger maken en de roeping van Israël bestaat niet uit het beter zijn maar uit het begenadigd zijn met een natuurlijke aanleg tot godsbegrip. De naam Israëliet betekent (Gen 32:29):

(Gen 32:29): שרית עם אלהים "jij streed (samen) met God"

- waarbij het stamwoord van het woord voor "strijden" gelijk aan de naam Sara is:

שרה - (sara) Sara, strijden
שרית - jij streed

Als gezegd hangt het "godsstrijder zijn" met het dragerschap van de godskennis samen omdat zonder inzicht *naar realiteit* men geen tegenwicht tegen de tegenstander Gods kan bieden:

gebrek aan dat inzicht leidt enerzijds tot dwaze praktijken als exorcisme en handoplegging en anderzijds tot ontkennen van het bestaan van een tegenstander

Het geestelijke en het materiële lopen volledig parallel (\Rightarrow 1e hfdst) en zo doet de realiteit zich alleen naar de volledigheid der materie kennen. Ook met betrekking tot die volledigheid schoot daarom de vrucht van Hagar ten opzichte van die van de latere Sara tekort. Want overeenkomstig het getal 12 van het uiterste der materie (\Rightarrow 6e hfdst) zijn twaalf stammen nodig om als godsvolk *in het materiële* een afspiegeling van de hemelse heerscharen *naar volledigheid* te kunnen zijn:

ישמעאל - Isjmaël **451 = 11 x 41**
- 11 x en niet 12 x het moederschap (אם) = 41

Reeds Sarai en Abram wisten dienomtrent, als in de twijfel van Sarai tot uitdrukking komt:

(Gen 16:2): אולי אבנה ממנה **240 = 2 x 120**
misschien word ik gebouwd uit haar
- twijfel (wel of niet) = 2 x het uiterste van de materie = 12(0)

Vaak hebben getalwaarden in de thora een faktor twaalf waar het om het nazaad van de aartsvaderen = het volk Israël gaat (\Rightarrow volgende hfdstn) en zo "nam Sarai ook Hagar haar dienstmaagd":

(Gen 16:3): ותקח שרי אשת אברם **1968 = 48 x 41 (2 x 2 x ... x (12 x 41))**
en nam Sarai de vrouw van Abram
- moederschap (אם) = 41

Juist ook vanwege hun bewustzijn omtrent deze volledigheid wilden Abram en Sarai na verloop van tien jaar voor nageslacht zorgen en wat geen rekenfout is (Gen 16:3):

na verloop van tien jaar van verblijf van Abram in het land Kanaän

(Gen 16:3): מקץ עשר שנים **1200**
na verloop van tien jaar

(Gen 16:3): לשבת אברם בארץ כנען **6 x 243**
van Abrams verblijf in het land Kanaän

- Abram (אברם) = 243 als helft van de partners tot voortbrengen van de twaalf = 6 x

Want zelfs de woorden voor "tien jaar" geven het getal twaalf weer omdat met hetzelfde hebreeuwse woord voor "jaren" als voor "twee" de tekst "tien jaar" in omgekeerde woordvolgorde het getal "twaalf" betekent:

(Gen 16:3): עשר שנים tien jaar
שנים עשר twaalf (b.v. in Gen 17:20)

Niet zozeer wisten de aartsvaders en aartsmoeders omtrent het getal twaalf als het getal van het uiterste der materie:

alhoewel vanwege zich als vanzelf aandienende overwegingen zoals betreffende de in telkens vier richtingen onder te verdelen drie dimensies het niet onmogelijk is dat zij ervan wisten

- als wel dat overeenkomstig de volledigheid van de zichtbare materiële wereld alleen een geslacht van een volledige vermogen en inzicht en kennis naar realiteit tot godsvolk zou kunnen worden. Met de getalwaarde en faktor 12 wordt dat bewustzijn weergegeven en zo ook in negatieve vorm dat met een uittocht uit Egypte van het nazaad van Isjmaël geen heilsgeschiedenis zou zijn geschreven:

uittocht uit Egypte in bijbelse jaartal: **2448 = 17 x 12 x 12**

(Gen 16:2): בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה **2468 = 4 x 617**
וישמע אברם לקול שרי
ga toch tot mijn dienstmaagd; misschien
word ik gebouwd uit haar. En luisterde
Abram naar de stem van Sarai
- geen twaalfstal

Want die uittocht zou op zijn laatst halverwege de weg naar Kanaän zijn blijven steken:

uittocht uit Egypte naar bijbelse jaartallen: **2448 tot 2488**

(Gen 16:2): בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה **2468**
וישמע אברם לקול שרי
ga toch tot mijn dienstmaagd; misschien
word ik gebouwd uit haar. En luisterde
Abram naar de stem van Sarai
- 2468 halverwege 2448 en 2488

Het bewustzijn omtrent de volledigheid van het godsvolk wordt met de faktor twaalf weergegeven en in die zin zou ook Isjmaël twaalf stammen verwekken (=> 25e hfdst). Want van zijn vader wist hij *in theorie* dat een godsvolk allround in kennis en ontwikkeling = "twaalf stammig" behoort te zijn om het land van belofte te *kunnen* beërven. Niet door toereikend godsbesef maar vanuit concurrentie met de erfgenaam Jitzak en daarmee met de gewoonlijke vluchtigheid van de voortijdige haast zou ook hij derhalve "twaalf stammen voortbrengen". Ondanks de als gezegd vele godsvrezende mensen ook onder christenen en moslims geldt echter dat vreemde geloofselementen de kennis en het inzicht en het realisme vertroebelen. Zonder strategisch inzicht kan een mens geen godsstrijder = Israël zijn en zonder "knowhow" blijft de godsdienst net zo vleugellam als zonder deze men een vliegtuig niet kan laten vliegen:

zie voor de bond Gods en Isjmaël 17e hoofdstuk

De getalwaarde 2468 (=> boven) nu geeft tegelijk aan dat naar het idee van Sarai de bond er één tussen vier partijen zou zijn geworden:

(Gen 16:2): בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי
ga toch tot mijn dienstmaagd; misschien word ik gebouwd uit
haar. En luisterde Abram naar de stem van Sarai

2468 = **4 x 617**

הברית - de bond

617

Zij zou gegolden hebben tussen God en Abram en Sarai en Hagar = 4 x 617, waar God echter aan zijn bond tussen Hem en Abraham en Sara = 3 x 617 vasthield (Gen 21:6):

en sprak Sara: een lachen bereidde mij de Eeuwige; een ieder welke horende zal lachen met mij

(Gen 21:6): ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים
en sprak Sara: een lachen bereidde
mij de Eeuwige

1851 = **3 x 617**

En zo werd Sara's latere lijfelijke zoon Jitzak de vervulling van de belofte:

(Gen 21:6): כל השמע יצחק לי
een ieder welke horende
zal lachen met mij

713

שרה - Sara

505

יצחק - Jitzak

208

=>

_____ +

- in plaats van:

713

אברם - Abram 243

הגר - Hagar 208

_____ +

ישמעאל - Isjmaël **451**

- bij welke laatste "vervulling" Sara feitelijk buitengesloten geweest zou zijn.

d. Een wilde ezel van een mens

Hagar wordt voorspeld dat Isjmaël zal zijn een "wilde ezel van een mens". De getalwaarde van het woord voor "wilde ezel" is dezelfde als die van de naam van Abrams verblijf bij zijn verwekken van Isjmaël:

(Gen 18:1): ממרא
Mamre

281

(Gen 16:12): פרא (אדם)
wilde ezel (van een mens)

281

= een mens (אדם) van Mamre (ממרא) = **281**

- en dus zou Isjmaël het produkt worden van "Abrams en Sarais Mamreperiode" van het nog eigenhandig in vervulling willen doen gaan van de belofte Gods (Gen 16:12):

*en zal Isjmaël worden **een wildezel** van een mens*

*en zal Isjmaël worden een mens van **Mamre***

Ezels waren in bijbelse tijden het rijdier bij uitstek, maar een wilde ezel laat zich niet leiden. Hij brengt een berijder niet naar zijn bestemming en aldus is de voorspelling te vertalen als:

en zal Isjmaël worden een mens uit de tijd van het ongeleide handelen

Ook de tweede voorspelling omtrent Isjmaël:

zijn hand tegen allen en de hand van allen tegen hem

- karakteriseert hem als iemand welke als een "ongeleid projectiel" door het leven gaat. Bij woest en wild om zich heen slaande en ondoordachte opmerkingen makende mensen sneuvelt meestentijds reeds de vriendschap ver voor van broederschap sprake zou kunnen zijn. Qua getalwaarde bevinden dienovereenkomstig "al zijn broeders" zich midden in het krijgsgewoel tussen de voorste linies van "zijn hand tegen allen" en "de hand van allen tegen hem"

(Gen 16:12): יָדוֹ בְכָל וַיֵּד כָּל בּוֹ וְעַל פְּנֵי כָל אַחִיו יֵשֶׁבֶן
 zijn hand tegen allen en de hand van allen tegen hem
 en in het aangezicht van al zijn broeders zal hij wonen

יָדוֹ בְכָל zijn hand tegen allen	72	
	כָּל אַחִיו al zijn broeders	75 = tussenwaarde tussen 72 en 78
וַיֵּד כָּל בּוֹ en de hand van allen tegen hem	78	

Dat alles werd Hagar medegedeeld bij de bron tussen de "heiligheid" *Kadesj* en de "hagel" *Bered* (Gen 16:14), overeenkomstig dat de dochterreligies van het jodendom zowel menige heiligheid voortgebracht hebben als menige hagel van "alles vernietigende gesels" over de aarde hebben doen gaan. Het laatste echter wordt voor het gerecht gebracht

וַיֵּד כָּל בּוֹ en de hand van allen tegen hem	78
מַבּוּל zondvloed	78

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400